

Bilag 3.

RIGSPOLITICHEFEN

Den 10. maj 1973.

Fra justitsministeriets 4. kontor har afdelingen ved skrivelse af 9. maj 1973 modtaget anmodning om en kommentar til:

- 1) det af justitsministeriet stillede ændringsforslag til den nugældende våbenlov,
- 2) til en eventuel ændret formulering baseret på kriteriet gængs ammunition, affattet således:

„Stk. 3. Justitsministeren kan fastsætte regler om, at forladevåben over en bestemt alder samt bagladevåben, hvortil der ikke kan anvendes gængs ammunition, er undtaget fra forbudet i stk. 1, nr. 1.“

ad 1) Indførelse af et generelt alderskriterium vil i forhold til den nuværende administration betyde, at man i stedet for den realistiske ammunitionsbedømmelse skal arbejde med våbenhistoriske betragtninger. Således vil et våbens fremstillingsår være vanskeligt og i stor udstrækning umuligt at fastlægge, idet afdelingen i denne forbindelse blot kan henvise til adskillige våben af f. eks. tysk, spansk og belgisk fabrikat, der har været fremstillet i en så lang periode som ca. 1870 til 1940, idet der på disse våben sjældent findes identifikationsmærker.

Med hensyn til begrebet modelår vil dette normalt altid kunne fremskaffes for militær-våben samt en del nyere, halvautomatiske våben, medens dette ikke vil være tilfældet

for de mange våbentyper fremstillet til civil brug.

Afdelingen vil ikke undlade at påpege, at selv meget gamle våben af salonkaliber, der i dag er omfattet af våbenloven, vil blive lovlige, hvilket er så meget mere betænkeligt, da salonpatroner er den mest udbredte og benyttede patron (årsforbrug i Danmark 20 millioner).

De senere års øgede import af kopier af forladevåben, de såkaldte replicas, kan efter afdelingens opfattelse effektivt imødegås ved en eventuel fastsættelse af fremstillingsår.

ad 2) Er der tale om en videreførelse af våbencirkulærets kontrolordning, der er baseret på en sontring mellem gængs og ikke gængs ammunition, en ordning, der har fungeret gennem en årrække. Det vil således altid være muligt med våbnet i hånd at fastlægge våbnets patronstype og via en eventuel positivliste at fastslå, hvorvidt våbnet er lovligt eller ikke.

Det er i denne forbindelse afdelingens opfattelse, at det vil være lettere via fabriksoplysninger at opstille en positivliste over gængs ammunition (ca. 250 stk.) samt at foretage de nødvendige korrektioner (måske én pr. år) i modsætning til de mere tidkrævende våbenhistoriske undersøgelser.

Svindt.
krim.ass